

En salig
omväxling. Ifrån
det förgångeliga
tit [sic] det
beständiga,
betrac...

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1714
Sunde11

National Library
of Sweden

En Salig Omvärsling

Ifrån

Det Förgångeliga tit det Beständiga/
Betractad

Då

AUDITEUREN wid Kongl. Majeståts
Lif-Regemente til Håst/

Edle och Högachtad

Nu mera hos Gud erwinerligen Salige

Herr ERANUS

SUNDELL,

Den 26 Octob. Saligen händan skildes/

Och

Widh des Zordefärd / som den 29 Ejudem 1714.
uti Stockholms Stadz store Kyrkia med lof-
lige Ceremonier förrättades;

Af de Sorgbundnas Dienstslylligste tienare
i största hast

PåMint.

VAn finner mer och mer hur Solen sig bort
 wänder /
 Och från wår Norre Pol går til de södre
 länder :
 Swarfor' ock jorden nyss / sin hwiita sor-
 gedræckt /
 Begynt at lägga an / och dagen blir så stæckt.

Så allt / hwad nonsin fins / hti naturens sköte /
 Så ofwan jorden / som i Elementet blöte /
 Det lik som grämmer sig / at Solen mer och mer /
 Så gansta sent går opp / och allt för snart går ner.

Men at Ehr lefnads Sol så aldels är nedrunnen /
 Herz SUNDELL, som stads war / så får ibland of sunnen /
 Och at man henne mer ej nånsin skåda får /
 Det gifwer hwar och en ett högtbedröfligt sär.

By den Herz SUNDELL kânt / och swet eho han swarit /
 Han lærer witna det / han aldrig efterfarit /
 En werldslig slättia ; men at han den samme war /
 Som i sitt wäsend allt / af dygd en stämpel bar.

Sag

Jag tar mig intet på / des Runer här at rista /
Til hans förtiente pris / min hog blir ock den sista /
At skrifwa något mer / som byppå trycket går
Jag lämnar det åth den / som konsten bäst förstår.

Men tillstår jag ock det / för min del / at iag finner /
Til hans lefnas lopp / mer dygd / än iag den himner
Beskrifwa som sig bör; men hwad iag här intryckt /
Det har min skyldighet siur min penna tryckt.

En sann Gudachtighet han i sitt hierta hyste /
En oöwärdelig dygd i all sin tid / han wisse /
Emot sin Waka kär / som är i sorgen qwar /
Och emot sina Barn war han en fromer Fabr.

Och som han lefde så / som Christnom månde tjäna /
Så war hans största lust / sin tjenst benågit låna
Uth sine wänner; men besynnerlig åth den /
Som all rättwisa / dygd och fromhet har til wän.

Sin Kong / har han så tient / från bästa yngdoms
åhren;
Så at han med beröm nu lägges byppå båren /
Ja / med hwad / trobet han sitt Amber förestått!
Det wisar all den nåd han tidt och offta fått.

Derfore bndras eij / om man får höra gråta
En högt Sorgbunden Wän; om Barnen jämrande
låta:
Jag tror den hierta har / sin del här tager wist /
Af Modrens diupa Sorg / samt Barnens nød och brist.
Men

Men ach! hwad förjen J? hwad batar Eder qwida?
Fast än ebr Gladie-Sol är swiken från ebr sida /
Och ett bedröfligt Moln med sorg den har betäckt
Så är dock edert Lius / fast ingaleds btsläckt.

By lik som Phœbus sig / rått snarlig / til och swänder /
Och med sin liufwa glants / til Norden åter ländler /
Så skal det Sorgemoln fördrifwas / med en hast /
Och den bedröfwelsen / som trycker Eder fast.

Men wår Herr SUNDELLS Sol / i Himlen är bprun-
nen /
Som aldrig mer går ner; men alltid warder funnen
Grån släckar fri och ren / och den formörkelsen /
Som henne / här i tid / tilfogat offta meen.

